

raadsforeninger siger her, at der ved Afstemning er afgivet 60 Stemmer for Rottelovens Fornyelse med Forpligtelse til at træffe Foranstaltninger til Rotteudryddelse, og der var kun 5 Stemmer imod. Senere føjes der ganske vist til, at da det udarbejdede Forslag stiller Kommunerne frit, skal de samvirkende Sogneraadsforeninger intet have mod Forslaget at erindre, men jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at der i det første Stykke staar, at de med 60 Stemmer mod 5 har udtalt sig for Rottelovens Fornyelse med Forpligtelse til at træffe Foranstaltninger til Rotternes Udryddelse. Jeg maa derfor mene, at det vil være heldigt, om Loven ændres saaledes, at Forpligtelsen i Stedet for kun at gælde for Havnebyer udstrækkes til at gælde for samtlige Kommuner, og jeg skulde mene, at efter de Udtalelser, jeg her har citeret dels fra Sogneraadsforeningerne, dels fra Købstadforeningen og dels fra Grundejerforeningerne, skulde det være muligt at formaa den højtærede Indenrigsminister til at gaa videre, end der er foreslaaet, saaledes at vi kan faa vedtaget en Lov, hvorefter der paabydes Udryddelse i samtlige Danmarks Kommuner.

Jeg skal endelig gøre en Bemærkning om den foreslaaede Støtte fra Statens Side. I Lovforslagets § 2 siges det, at Statskassen i Finansaarene 1921—22 og 1922—23 kan yde et aarligt Tilskud af indtil 30 000 Kr. Jeg maa mene, at dette Tilskud er alt for ringe. Dels fremgaar det af Bilaget fra Sundhedsstyrelsen, og dels er det mig bekendt fra anden Side, at der i adskillige Kommuner er anvendt meget betydelige Midler til Rottetkrigen. Jeg skal saaledes nævne, at Odense et Aar har brugt 9 000 Kr., Aalborg et Aar 8 000 Kr., Næstved et Aar 3 000 Kr., og ogsaa andre Kommuner har anvendt meget betydelige Beløb; jeg kender ikke Beløbene fra alle Købstadkommunerne. Det vil heraf ses, at skal der fra Statskassens Side ydes et rimeligt Tilskud til Sognekommunerne — hvad jeg finder er naturligt —, bør dette Beløb, 30 000 Kr., sikkert forhøjes meget betydeligt. Jeg haaber, det skal lykkes at faa den højtærede Minister til at indse, at det foreslaaede Beløb er for ringe, og jeg haaber, at det skal lykkes gennem Udvalgsbehandling at opnaa Enighed om dels at udstrække Forpligtelsen til at gælde alle Kommuner og dels at forhøje det omtalte Beløb betydeligt.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale, at der gennemføres en Lov som den foreslaaede med de af mig her antydede Ændringer.

Carlsen-Skiødt: Naar det maa anses for ønskeligt at faa det foreliggende Lovforslag gennemført og derved faa en Lov i Lighed med den tidligere, har det jo to Aarsager, idet Rotterne ikke blot foretager store Ødelæggelser af Værdier, men ogsaa er smittebærende, hvorfor det sanitære Hensyn ogsaa har sin store Betydning. Det er derfor ønskeligt hurtigt at faa Lovforslaget ophøjet til Lov, saaledes at de Foranstaltninger, der skal træffes, allerede kan komme til at virke i den kommende Sommer. Sommeren er jo i Almindelighed den bedste Tid til at faa noget virkelig effektivt udrettet overfor Rotterne.

Lovforslaget falder i to Hovedafsnit. Lovforslagets § 1, 1ste Stykke, omtaler, at samtlige kommunale Bestyrelser er berettigede til af Kommunens Midler at yde Tilskud til Udryddelse af Rotter. Kommunalbestyrelserne er altsaa ikke forpligtede saaledes som ved den første Rottelov, Loven af 1907, men de er frit stillede, saaledes som Tilfældet var efter Loven af 1910. Ifølge Paragraffens 2det Stykke er Kommunalbestyrelserne i Søekøbstæder og andre Kommuner, i hvilke der findes Trafikhavn, og i Frederiksberg Kommune forpligtede til at drage Omsorg for, at der iværksættes en Udryddelseskrig imod Rotterne. Jeg vil i Modsætning til Socialdemokraternes ærede Ordfører (Gerhard Nielsen) mene, at der ikke er Grund til at have skarpere Lovbestemmelser end her foreslaaet. Der er ingen Tvivl om, at det er særlig Købstæderne og i højeste Grad Søekøbstæderne, som er interesserede i, at denne Krig gennemføres i den Udstrækning, hvori det er muligt. Men der er en anden Ting, som jeg mener, man ikke kan lade ude af Betragtning, nemlig at der i alt Fald i Landkommunerne føres ad Frivillighedens Vej en meget stærk Udryddelses-kampagne mod Rotterne. Det ligger i Sagens Natur, at Husejerne og Grundejerne har Interesse i, at en saadan Krig stadig føres. Det oplyses, at der i Aarene fra 1907 til 1910 er afleveret og udbetalt Præmier for 3 Millioner dræbte Rotter, og at der efter Loven af 1910 paa samme Maade er udbetalt Godtgørelser eller Præmier for 2 Millioner Rotter, altsaa for 5 Millioner i alt, men det er i Virkeligheden et meget lille Tal, naar man ved, i hvilken uhyre Grad disse Skadedyr formerer sig. Der er ingen Tvivl om, at der samtidig ad Frivillighedens Vej i alt Fald ude i Landkommunerne er dræbt et langt, langt større Antal end det her opgivne, og jeg mener, at dette frivillige Arbejde vil blive fortsat. Derfor